

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 123 (2695)

СУБОТА, 13 ЖОВТНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 рокуЦіна
1 коп.

[Читайте 1-у і 2-у стор.]

ПЕРША КОЛОНКА

НА ФІНІШІ РОКУ

На робочому календарі — початок четвертого, останнього кварталу року 1979-го. Переважна більшість трудових колективів заводів, фабрик, будов, транспорту, колгоспів і радгоспів Кіровоградщини взяли успішний старт на фінішній прямій року. Сотні тисяч юнаків та дівчат області, виконуючи та перевиконуючи планові завдання і соціалістичні зобов'язання, борються за те, щоб плани десятої п'ятирічки виконати до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Всі вони трудяться під девізом «П'ятирічка! Ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!».

Повідомлення, що надходять нині з трудових колективів, переконують у тому, що завдання четвертого року п'ятирічки будуть успішно виконані. Важливий вклад у боротьбу за це внесуть комсомольці та комсомолки області, які виступають на передовій лінії виконання планів. Так, приклад ударної праці показують КМК Кіровоградських підприємств «Цукрогадпромаш» та дозуючих автоматів, Світловодського заводу чистих металів, Семітського заводу гірського воєну та багато інших. До 35-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників виконає план четвертого року п'ятирічки союзовий цех Добропільського консервного заводу: тут є всі реальні передумови того, що завдання десятої п'ятирічки підприємство виконає до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Добрий славс іде на Світловодському заводі чистих металів про молодих плавецьників — члена КПРС Володимира Смагіна, члена КПРС Миколу Петрова, комсомольця Якова Максимову, які вже давно виконали особисті п'ятирічки.

У трудових буднях спливає 1979-й і на селі. У часу тут — особливий вибір: трудівники полів докладають усіх зусиль, щоб в оптимальні строки і доброякісно зібрати останні врожаї року: зростає напруження трудового суспільства молодих доярок за 5-тисячні надії молока від корови.

Успіхи молодих гвардійців п'ятиріччя радують. Вони змушують завтра працювати краще, ніж сьогодні, будять творчу думку. Вони ж переконують: перемога приходить до того, хто з перших днів року, кварталу бере напружені плани, швидкий темп. А сподівання, що потім можна буде надолужити прогапане, як правило, не спраджуються.

Тому сьогодні не можна не звернути увагу на відстаючі колективи. В області шириться рух «Працювати без відстаючих». Проте він ще не знайшов належної підтримки в молодіжних колективах заводу імені Кірова (Кіровоград), Олександрійського електромеханічного, виробничого об'єднання «Кіровоградмелі», заводу крупнопанельного домобудування (Кіровоград) та ін. Аналіз невиконаних планів цими колективами показує, що комітети комсомолу первинних комсомольських організацій часто стоять осторонь розв'язання важливих виробничих завдань, віддають «справу на відкуп» господарникам, адміністрації.

Тож нині, на початку останнього кварталу року, комітетам комсомолу, комсомольським організаціям треба якнайсуворіше поставитися до прогульників, бракоробів. Треба пам'ятати, що на всіх етапах становлення нашого суспільства важливим фактором виховання свідомого ставлення до праці, організованості, дисципліни, а також могутнім важелем примусування виробничих успіхів було соціалістичне змагання. Воно, насамперед, і повинне стати головним фактором виховання відповідальності юнаків та дівчат, комсомольсько-молодіжних колективів за взяті ними зобов'язання на 1979-й рік.

МОЛОДІ МАРШ ТРУДОВИЙ

У нелегкий двобій з несприятливими погодними умовами шлішнього року вступили молоді трудівники сільського господарства Кіровоградщини. У збиранні ранніх зернових взяли участь 23 тисячі юнаків і дівчат, які були об'єднані в 61 збирально-транспортний загін і 452 комбайнових, 1451 автомобільний, 670 тракторних екіпажів. Між ними розгорнулося дійове соціалістичне змагання за досягнення рекордного виробітку. Так, комбайнер радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району Андрій Трюхан комбайном СК-6 зібрав зернові з площі 381 гектар і намолодив 16 120 центнерів зерна. Він удостоєний вищої нагороди комсомолу — Почесного знака ЦК ВЛКСМ.

Високі показники досягли молоді виробничники Ульяновського і Гайворонського районів. Вони разом з ветеранами одержали за останній рік в середньому по 36—38,5 центнера зерна з гектара. А Ульяновська районна комсомольська організація стала переможцем серед комсомольських організацій області. На її рахунок — 223 тисячі центнерів цюгаричного хліба.

Помітних успіхів у збільшенні виробництва цукрових буряків досягли буряководи Кіровоградщини. Якщо в минулій п'ятирічці в середньому за рік урожайність буряків становила 216 центнерів з гектара, то в нинішній п'ятирічці вона вища. Буряководи Новоархангельського і Ульяновського районів, наприклад, збирають по 253 центнери коренів з гектара.

Е успіхи і у молодих тваринників. По сім з лишком кілограмів молока від корови одержують щодоби працівники ферм Олександрійського району. А один з лідерів обласного соціалістичного змагання серед молодих доярок комсомолка Любов Богун (колгосп імені Кірова Новоархангельського району) давно пододала рубіж 3000 кілограмів.

Із року в рік добрі результати має господарство високої культури землеробства — колгосп «Зоря комунізму» Новоархангельського району. І в цьому році тут одержано ранніх зернових по 41,8 центнера з гектара, в тому числі озимий пшениці по 50,4 центнера. Напередодні Всесоюзного дня працівників сільського господарства колгосп успішно завершив комплекс осінніх польових робіт. Уже зібрано зернову кукурудзу, сояшник, наближається до кінця збирання і висівання цукрових буряків. Організовано проводиться заготівля корнів, оранка яблук. На всіх ділянках сільськогосподарського виробництва поряд з ветеранами тут працює молодь — механізатори, тваринники...

Одже, зі святом вас, дорогі друзі! З повним перемогом на нелегкому трудовому фронті, у похід за даліше підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва.

ЧЕМПІОНИ — ІЗ ЖИВНОГО ПОЛЯ

Вони цілоденно були в напрузі на жнивному полі. Своїми молодими руками ці юнаки та дівчата винодили на колгоспне поле комбайни, спішили на автозавантажниках на тони і хлібоприймальні пункти. А траплялась нагода — прямували на стадіони, спортивні майданчики. Фізкультура і спорт стали для них підмогою в праці.

Сьогодні краєві з тих, хто домігся найвищих показників на жнивних і в спорті, зберуться в Кіровограді. Перед своїми наставниками, прославленими механізаторами області, продемонструють свої спортивні майстерності представники всіх районів. На старті з багатоборства ГПО вийдуть краєві жінці й доведуть, що мають неабиякий запас сил і бадьорості, які допоможуть домогтися ще вищих результатів.

І ми сердечно вітаємо майбутніх чемпіонів з «Колоса».

ТРУДОВИЙ
ДАРУНОК — СВАТУ

І ТЕМПИ, І УРОЖАЙНІСТЬ

По 400 і більше центнерів цукрових буряків з гектара збирають комсомольсько-молодіжні екіпажі бригади тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму». А кращих показників у районному змаганні серед буряківників добивається екіпаж групкомсера бригади Леоніда Заремби. Комбайном РНС-6 з площі 117 гектарів виносять і збирають 4 тисячі 700 тонн сировини. Відзначається й екіпаж у складі комсомольців Володимира Бойченка і Сергія Гордієнко з цього ж господарства. У них також високі показники на бурякових жнивках.

Усього ж на полях Новоархангельського району трудяться вісім комсомольсько-молодіжних екіпажів. Вони, застосовуючи латосівський метод, збирали буряки на площі 700 гектарів.

М. НАКОНЕЧНИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новоархангельського райкому комсомолу.

День працівників сільського господарства механізатор колгоспу імені Енгельса Добропільського району Віктор Вовненко зустрічає з вагомими трудовими здобутками — він зібрав цукрові буряки більш як на 90 гектарах, значно перевищивши завдання.

На знімку: В. ВОВНЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

НАУКА — СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВУ

ПЕРЕТВОРЮВАЧ ЗЕМЕЛЬ

Гори ґрунту, заготовленого будівельниками, скинуто з берегів у русло ріки Мокії. Бода, змінивши течію, ринула в штучний обвідний канал. Так поблизу старовинного, мордовського села Токмово почалося спорудження великого гребельно-меліоративного комплексу на цій ріці. На ділянці довжиною близько 150 кілометрів передбачається збудувати кілька гідровузлів з подорожніми станціями. В зоні їх дії буде

змонтовано польові системи постійного регулювання вологоти. Здійснення проекту, що його запропонували ленінградські спеціалісти, дасть змогу знімати гарантовані високі врожаї з 75 тисяч гектарів угідь. Площа меліорованих земель у республіці збільшиться майже вдвоє.

АГРЕГАТ ДЛЯ ГІДРОПОСІЗУ

ІСКОВ. Гідропосів — один з найбільш ефективних способів

зміцнення стінок каналів — беруть на озброєння меліоратори. У Ісковському проектно-технологічному інституті «Оргмехводострой» створено агрегат для виконання цієї операції. Вдвоє каналу слідом за трактором рухається цистерна, яка вмищує три тисячі літрів рідини. З шлангу, з'єднаного з цистерною, на уклі піялом бризок літає вода. Разом з «дощем» ґрунт приймає суміш насіння різних трав, добрива і трав'яну кришку. Пустивши коріння, трава утворить дерен, який надійно захищає стінки каналу від ерозії. Новинка успішно випробувалася на випробування і рекомендована до серійного виробництва.

СПІВДРУЖНІСТЬ СЕЛЕНЦІОНЕРІВ

КНІВ. Велі найкращі знові знамениті «мрионіки» увібрали в себе сорти озимого пшениці «дружба-1» і «дружба-2». Вони виведені спільними зусиллями селекціонерів Миронівського НДІ селенції і пасивності пшениці та Інституту випробування зернових культур в НДР. Другий рік перевіряються ці сорти на дослідних ділянках. Стійко перенесли вони посуху нинішнього літа на Укравині і дали високий урожай — позначилися неабиякістю «батьків».

(ТАРС — РАТАУ).

У щастя людського два рівних є крила: Троянди й виноград, красиве і корисне

(М. РИЛЬСЬКИЙ).

ПОЛЕ МОЄ, ПОЛЕ...

Одружувався агроном Володимир Козинець, недавній випускник Уманського сільськогосподарського інституту.

Сидячи за весільним столом, молодий уже вкотре цисливим поглядом обводив гостей. А найбільше зупиняв його на почесній матері. У його пам'яті брили слова, сказані нею на початку весілля: «Збережіть любов до нашої матінки-землі». Володимир з Ольгою, схвилювані, тільки й спромоглися на коротке «спасибі». Але в цьому слові була безмежна вдячність Герою Соціалістичної Праці Євгенії Олексіївні Головань — почесній матері.

Мати, матінка, мама... Він залишився без неї рано. Закінчував тоді школу.

...Принадався день, коли Євгенія Олексіївна запросила до себе в кабінет.

— Хочемо тебе, Володимире, на навчання в інститут поспіяти. Ти землю любиш, я знаю...

Землю він справді любив. Тож не раз потайки зазирнув Марії Іллівні Матіш, головному агроному колгоспу імені Калініна... І раптом пропозиція стати її змінюю. Він, Бовка Козинець, — агроном? А в школі всі прокукували йому майбутнє музиканта: має тонкий слух; жодне пікантне свято не обходилось без нього.

Коли не стало мамі, сказав батькові:

— Залишуся в селі, працюватиму в колгоспі.

А далі був сільськогосподарський інститут, пропозиції вступати до аспірантури. Але Бовка повернувся додому.

Задумів у нього було багато. Часто схоплювався по ночам — перечитував підручники, підраховував, міркував... А ще думав про комсомольців колгоспу — братів Пилипчуків, про подружжя Кирилівних, механізаторів Івана Гончаренка та Григорія Косенка... З ними, був певен, можна великого досягти.

...А першою нагородою для молодого агронома були обжинки 1978 року, коли колгосп імені Калініна знову зайняв одне з перших місць у районі по врожайності зернових, зібравши їх з гектара понад 40 центнерів. Раділи жінки, раділи і головний агроном, для якого ці жінки були першою трудовою нагородою.

Нині у Володимира — нові клопоти. Вони — його неспокійна музика, як неспокійна робота сільського трудівника.

...Молодий взяв до рук баян, і за весільним столом полплася ніжна пісня.

Поле моє, поле... — співали гості, співав Володимир Козинець.

Л. ГНІДЕЦЬ.
Доброзеличківський район.

НАРОДЖУЄТЬСЯ ХЛІБОРОБ

Вдома залишилися фотографії — ще зовсім юні хлопець і дівчина... Закінчивши курси механізаторів і побравшись, поїхали вони в Казахстан — освоювати цілину. На тих героїчних землях і народився у них син Сергій. Своєю появою радував батьків хліборобів і їхніх колег...

З часом батьки повернулися до рідного колгоспу імені Леніна Знаменського району. Сергій ходив до школи вже знаючи, куди піде після закінчення навчання. За його плечима — п'ять літ роботи з батьками на комбайні — помічником. Хлопці й дівчата одержували атестати зрілості, їхали в місто. А Сметана (так називали Сергія однолітки за білий чуб) зручно амочувався за штурвалом степового корабля. І щоразу надвечір, коли сонце опускалося за горизонт, чуб темнів від пилу і поту. Лише іскрилися вогники очей

і усмішка. Від задоволення: хліб, що виростили старші, досвідченіші, збирає він! Сергій відчував себе хліборобом. І це було головне.

Після школи прийшов Сергій Алексєнко в тракторну бригаду Героя Соціалістичної Праці Семена Карповича Онуфрієва. Все тут знайоме і звичне. Батько з матір'ю в бригаді працюють механізаторами. Старші товариші, з якими не один вузол, агрегат відремонтовано, — поруч. Он ряди новеньких комбайнів і тракторів, які потребують молодих, дужих

рук. І поспішає щоранку Сергій МТЗ-5: возить корми для тварин. Відраховуються кілометри, тонни, дні, що наближаються до служби в рядах Збройних Сил СРСР. Після армії мріє вступити до інституту, щоб з дипломом інженера повернутися в своє господарство. Це Сергій вирішив остаточно. Він знає, що знадобиться колгоспаві не тільки сьогодні, а й у наступні роки. Бо селу потрібні хлібороби. Справжні!

А. МИКОЛАЙВ.
Знаменський район.

Із польоту Ікара,
Із недоспаних днів
З мудрих рук хлібодара
Починається хліб.

У райковому полі
Далі дзвенить молода.
Із високої долі
Хліб святій пророста.

Обрій щедрого серця.
Пісня пахнучих снів.
Все це разом зовється
Дуже коротко — хліб.

Світлі весні квітчаються
Рястом днів на землі.
Тож нехай не кіпчаться
Хліб на нашій столі!

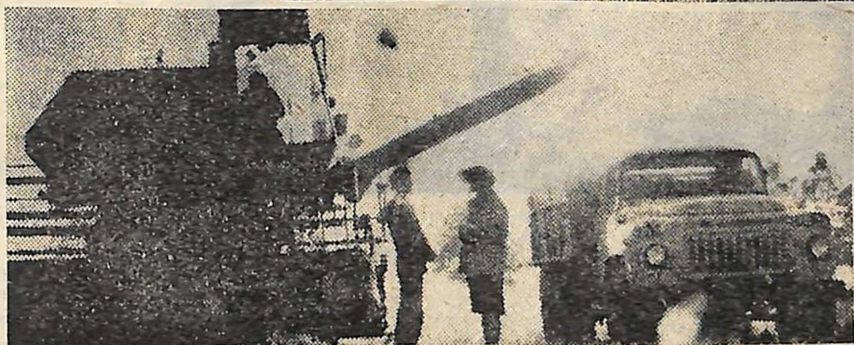
В. ВАСИЛЕНКО.

Трудові будні колгоспного села... Скрізь, на всіх ділянках виробництва працює молодь.

На знімках: сподіваються на щедрий урожай озимини в завершальному році десятип'ятиріччя секретар комітету комсомолу колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району Лариса Ласун та тракторист Юрій Михайлюк — в ці теплі осінні дні посіви добре розкучуються, назираються сили; повним колом їде збирання сої — цього року вона неопань вродила; наближаються до завершення осінні польові роботи, і екологічний по оплаті праці Наталія Кравченко, молодому спеціалісту, доведеться чимало поспішити на підрачунок. Та вона рада: попрацювали хлібороби на совість — одержать за це спонса; і на фермах господарства цінують невтомні руки молодих господарів.

Фото В. ГРИБА.

Турбота наша спільна

Тисячний загін комсомольців і молоді промислових підприємств, установ обласного центру брав участь у сільськогосподарських роботах нинішнього року. Відчутну допомогу трудівникам села надали молоді виробничники Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Наш кореспондент зустрівся з секретарем комітету комсомолу підприємства ВАЛЕНТИНОМ ДУДНИКОМ і взяв у нього інтерв'ю.

КОР.: Розкажіть, будь ласка, про історію зв'язків підприємства із селом.

ДУДНИК: Нашим шефським зв'язком з господарствами області більше десяти років. Допомога стала традиційною. Побували наші загопи в Устинівському, Кіровоградському районах. Про те, який обсяг робіт намічаємо виконати, завжди йдеться на комсомольських зборах, що проводяться напередодні відповідальних сільськогосподарських робіт. Не тільки заготовляємо корми, а й беремо участь у монтажі устаткування майстерень, цехів по переробці кормів, тваринницьких приміщень. Якщо торік заводчани виконали робіт у селі і для села на 136,5 тисячі карбованців, то з початку нинішнього — на суму, що вже перевищує минулорічну. Так що наші сільськогосподарські клопоти, як бачите, стали невід'ємною частиною життя молоді підприємства.

КОР.: Очевидно, в історії ваших зв'язків є особливі пам'ятні сторінки...

ДУДНИК: Ось одна з них. Перед початком збирання ранніх зернових молоді механізатори одного з колгоспів Петрівського району звернулися до нас за підмогою: потрібні нові гідронасоси, а у фондах райсільгосптехніки їх немає. Заводчани вирішили

попрацювати так, щоб випустити надпланові вузли, а потім відправити їх замовникам. Намічене виконали. І механізатори вчасно підготували техніку до збирання ранніх зернових... А нинішнього року у нас створена комсомольсько-молодіжна кормодобува бригада, очолювана членом парткому Георгієм Васильовичем Рябошапою. Вона заготовила 200 тонн зеленої маси в колгоспі «Україна» Кіровоградського району, близько 100 тонн сінажу в колгоспі імені Ватутіна цього ж району. Добре попрацювала бригада і в колгоспі «Іскра» Новгородківського району. Окрім того, провели кілька загальнозаводських суботників по заготівлі кормів. Молодь охоче брала в них участь, розуміючи важливість своєї праці для забезпечення теплої і ситої зимівлі худоби.

КОР.: Сьогоднішні турботи про село відчутні. А що завтра?

ДУДНИК: На звітно-виборній комсомольській конференції, яка відбулася цими днями, ми говорили про дальше зміцнення зв'язків із селом. Врахуємо недоробки, використаємо досвід інших підприємств області, щоб надалі все голосніше звучало гасло: «Турботи села — й наші турботи».

ТОЧНІШЕ, НЕ ШУКАВ...

У ПЕРЕДОВОГО ДОЯРА РАЙОНУ З'ЯВИВСЯ СЕРІОЗНИЙ СУПЕРНИК ПО ЗМАГАННЮ

До того, що Олексій Бушнік став одним з кращих доярів, у районі вже звикли. Третій рік підряд його прізвисько називають серед передовиків сільськогосподарського виробництва. Ось і нині він лідирує в

змаганні молодих тваринників Олександрівського району — вже падоїв понад 3700 кілограмів молока на корову. І в його рідному колгоспі «Дружба» далеко не кожна доярка зважиться позмагатися з Олексієм.

Та раптом у «Зорі комунізму» з'явився свій дояр — Петро Зеленько.

— Сімнадцяті лиш пішов, — говорив на фермі, — а він уже вміє дивитися за худобою. Ого поміч матері, ого радість...

У перший рік Петрові, звичайно, було важкувато. Якщо раніше ходив на ферму просто допомогти матері, то нині й не стомлювався — удвох порали групу корів. А тепер у нього своя група. Кілька місяців «вивчав» тварин. А

потім і в районі почули про Петра: занедбану групу корів зробив однією з кращих на фермі.

Отак з'явився в Олексія Бушні суперник — молодий, недовідчений, але все одно серйозний. Бо, видно, хлопець не поступиться вправністю тим, хто десяти літ працює на фермі.

...Коли мені доводиться бувати на фермах, то молоді доярки не минають нагоди запитати:

— Як там Олексія Бушні? До п'яти тисяч ще не дотягнув? Завзятий!

І все частіше цікавляться:

— А Петро Зеленько із «Зорі комунізму»? Не підшукав собі «чоловічу» роботу?

І я відповідаю: — Не підшукан, дівчатка. Точніше, не шукав...

І дівчата присоромлено змовкають...

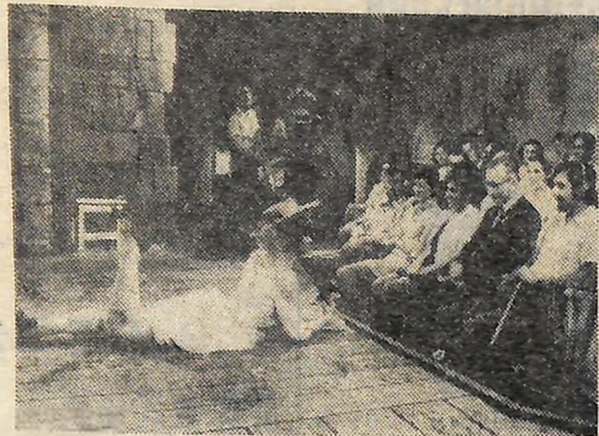
В. ГРЕБІННИК,
завідуюча відділом комсомольських організацій Олександрівського райкому комсомолу.

КРОК ЗА КРОКОМ

До днів культури НДР в СРСР, присвячених 30-річчю Німецької Демократичної Республіки.

Ці фотознімки — уже історія. Вони — ще один своєрідний доказ дружби радянського та німецького народів; вони — свідки життєрадісності і гостинної святковості жителів міст Галле та Галле-Нойнштадт — прекрасних соціалістичних міст НДР.

Саме тут провела кільканадцять незабутніх днів група радянських школярів, що прибула сюди напередодні 30-річчя Німецької Демократичної Республіки поїздом Дружби. Гостинні господарі дарували нам червоні кни-

жечки, на обкладинці яких було два заголовки — німецькою та російською мовами: «Zig im Zig», «Шаг за шагом». Під керівництвом партії робітничого класу за останні роки досягнуто значних успіхів на шляху дальшого поліпшення умов праці, побуту, культурного життя мешканців нашого міста, — читали ми в тих книжечках.

І ось ми бачимо — у книжечці і на власні очі — старовинне місто Галле, прекрасний пам'ятник архітектури та культури німецького народу. А сн

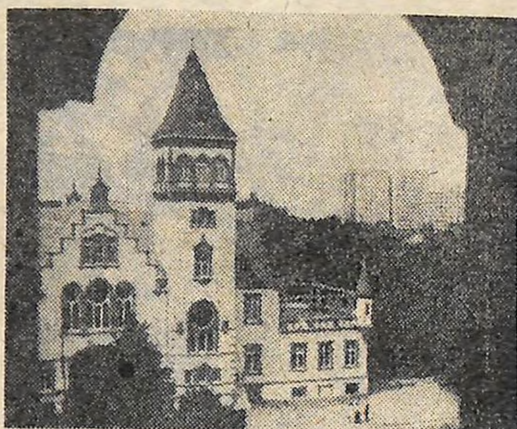
там, за цими древніми баштами (у яких нині господарюють аматори сцени) — виросло нове, сучасне місто — Галле-Нойнштадт (фото вгорі).

Поклали квіти до пам'ятника видатному німецькому композиторові Генделю (фото внизу) і захоплено слухали розповіді про телевізійний театр Моріцбург (на фото вгорі ви бачите сцену із спектаклю в цьому театрі). Пам'ятасмо і літній театр у горах Гарц, де під відкритим небом, у «живій» декоративній сучасній акторів показували

історичну п'єсу «Томас Мюнтцер»...

А подаровані нам першого дня книжечки «Zig im Zig», розповідали: «Кожен з нас із задоволенням згадає незабутні травневі дні 1975 року — III фестиваль дружби молоді СРСР і НДР у нашому місті. Галле стало тоді справді містом молоді, а фестиваль вилився у яскраву маніфестацію нашої непорушної дружби з країною Леніна...».

В. КОВАЛЕНКО,
Т. КОВАЛЕНКО.

З ПАМ'ЯТТЮ

ПРО ГЕРОІВ

Стеном мчали автомашини і мотоцикли, прикрашені лозунгами і транспарантами, над ними крилились знамена. До Кіровограда з усіх районів області поспішали учасники зіркової естафети, присвяченої 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників.

Позаавчора вони зібралися біля монумента Слави героїв громадянської та Великої Вітчизняної воєн. Тут відбувся мітинг, у якому взяли участь ветерани війни, комсомольські і дгса-архівські активісти, молоді воїни, представники робітничих і хліборобських колективів. Їх привітали голова обкому ДТСААФ О. П. Макенков, секретар обкому комсомолу В. В. Мальцев, голова обласного штабу походу молоді «Шляхами слави батьків» Герой Радянського Союзу В. О. Верхолащев, курсант радіотехнічної школи ДТСААФ О. Шлипка.

Представники районних і міських делегацій рапортували про досягнення молоді в праці, фізичній та військово-технічній підготовці.

Рапорт учасників зіркової естафети зачитав О. П. Макенков.

Після мітингу колона автомашин і мотоциклів вирушила до Києва, де фінішує Республіканська зіркова автотомоестафета. Сьогодні в столиці республіки відбудеться мітинг-меморіал комсомольців та молоді, присвячений 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. У ньому візьмуть участь і кіровоградці.

Пишаюся сином- шахтарем

ЛИСТ МАТЕРІ

Порадувала Наташа доброю звісткою про сина. Читала я ту газету — серце радістю наповнювалось. І сусіди кажуть: он у тебе Вася який молодець. Від керівництва прийшли слова чую, а подруги по роботі відразу помітили: «Ти, Миколаїво, аж помолодшала». Почуття у мене зараз такі, ніби хто живою водою збризгав.

Коли син за комсомольською путівкою їхав на Донбас, не ставала йому поперек дороги, не перешкодила. По собі знала: до чого душа лежить, до того руки самі прикладуться. Щаслива, що син у мене такий хороший та працьовитий.

По правді скажу, проводжаючи Василя, вірила: де б він не трудився, поганого про нього не скажуть і матері за нього соромно не буде. А тим більше йшов Вася у гірники, про яких гучна слава йде, що вони з-під землі сонце-світ дістають. В їхній сім'ї ледаріві робити нічого. І син мій шахтарем до душі припадає.

Батькам добрі відзиви про дітей одержувати — значить роки свої продовжувати. Адже вони наша кровинка рідна. А буває, діти лише одних прикрощів заважають, примушують гіркими слізьми обливатися. Втім, якщо судити по совісті, то в горі цьому самих себе винувати доводиться. З коліс не догледіли, в дитинстві прогавили, в юності кинулися, та пізно. Потім за голову беремося, рятуйте, люди, син непутящий став. А щоб то привчити його до

праці змалку — горя б і не було.

Я ж Василю завжди вчила поважати всяку справу. Був хлопчиком — за гусми дивився, підріс — по господарству допомагав, під час канікул — корову пас. А перейшов до сьомого класу, то сам почав ходити на ферму, де я працюю. «Удвох ми з тобою, мамо, — казав, — швидше впораємось». Дивився, то корівку почистить, то прицеп з кормами розвантажить, то силосу в годівницю підкине.

І в школі його хвалили. В технікумі листом похвальним нагородили. Призвали до армії — служив чесно, обов'язок військовий виконував як слід. Мені командир відзначного листа надіслав. Спасибі, мовляв, за виховання хорошого солдата.

Швидко при звичався Вася і на Донбасі, товариші доброї думки про нього. Знову радію за нього.

Наташа Хименко не приховує, що є і там ледарі хлопці, які тільки по глянцевій стежці намагаються йти та байдики бити. А як тільки щось — за чомодани і додому — тільки їх і бачили. Хочеться сказати таким літунам: без праці нічого не дається. Хіба легко було Стханову, Гагаріну чи Сухомилинському? Хіба не витирають солоний піт після трудового дня Гіталов чи Стрельченко? Але ж не збиваються вони з кроку, не намагаються скинути з плечей тягар. Просто вміють ці люди буди в свята перетворювати. До того ж треба врахувати, що шахтарська робота любить твердих, сильних людей.

А кому, як не молодим, кувати у своєму характері ці риси.

Залишає син дім і забирася з собою материн спокій. Мати є мати, діти в будь-якому віці для неї діти. Попервах я дуже тривожилася. Прокинувся серед ночі і все думаю, як там мій Василько себе почуває в донецькому краї. Писала йому — може, допомоги, грошей прислати. Відмовився. Живе, мовляв, добре, заробіток пристойний. А ще написав, що Донбас йому дуже подобається. Гуртожиток розписав, у якому живе. Чисто там у них, затишно, на підлозі доріжки килимові. І харчі добрі. Пише, тут у ідальні варять такі борщі, як ви, мамо.

У другому листі повідомляв Василь: «Все складається якнайкраще. Вчуся добувати вугілля. Вчора поїхав до Новоукраїнки Славоко Андрейченко — взяв відпустку і подався за дружиною. Осідасмо тут по-хазайськи, назавжди». Днями листоноша приніс від нього ще одну вісточку: «Бригада у нас дружна, комсомольська. Керує нами Іван Іванович Сино. Людина строга, але справедлива. В роботі за ним не поспіш. Ми пишаємось, що наш бригадир нагороджений орденом Леніна. Дуже прошу вас, мамо, приїздіть у гості, побачите, як живе ваш син шахтар Василь Ракул».

Кожна така вісточка — свято в домі. Перечитую дорогі листочки по кілька разів. Дочка Зіна і меншешенький Вова напам'ять їх знають. Вони в мене теж молодці. Зіна закінчила технічне училище, в Олександрії на електромеханічному заводі працює. Володя у восьмий клас ходить. Як і в старшого брата, до праці в нього душа лежить. Влітку в помічниках бригадира ходив, у тракторній бригаді старався. За збирання врожаю нарахували йому 218 карбованців, та на додачу 4 центнери пшениці.

Справа, звичайно, не в заробітку, живемо ми справно. Та треба було бачити, якою радістю і гордістю сяяли у сина очі, коли віддавав працю за зроблені гроші — перші в його маленькому житті. Працею зароблені! І в цьому головне. Вже зараз визначив Володя своє май

бутнє. Заявив: буду механізатором. Значить, не перевередеться наш хліборобський рід, не засохне корінь, що споконвіку з'єднує Ракулів із землею.

Знову про Василю мову веду. Любить він книги. І все живе йому до душі. Здається, недавно посадив біля хати два горіхи, а вже розрослися. Яблуні, доглянуті ним, нинішнього літа врожай дали. Ще Василю грає на баяні — заслухаєшся. З фотоапаратом не розлучається. Скільки карточок, зроблених ним, бережу, в один альбом не вмістяться. Руки у нього золоті і серце добре. Тому і легко йому жити на білому світі.

Ось згадую, читаю мені Вася в одній книзі. Мозляв, якою щасливою може бути людина, якщо вона вміє і любить орати, сіяти зерно, добувати вугілля, водити поїзди, метал точити. І яким немичним здається той, хто не тримає у руках ні серпа, ні різця, хто не радіє плодам праці своєї і росте наче кайка, яка не знає сонця. Щира правда ті мудрі слова.

Нехай не судять мене сузоро добрі люди за те, що сином своїм усе не називаюся. То не я, то величчє материнське почуття говорить за мене. Виховала, доглянула, серденьком гарячим наділила, виховала на радість собі, на користь народові нашому, країні могутній. А коли покликала Василя партія в шахтарську сторону, провела його від рідного порогу і рушник дала на щасливу дорогу.

Вперше пишу в газету, може, десь і нескладно виходить. Та не написати не могла. Дуже-таки потішила мене гарними словами Наташа Хименко. Ніби з сином наяву побачилася. Низький уклін їй від мене, і від Зіни, і від Володі.

Буду рада, коли інші хлопці стануть у ряд з моїм Василем, працюватимуть так, як працює він, і країну любиму робитимуть ще кращою, ще багатшою. І, звичайно ж, принесуть часту матерям, які подарували їм життя. Тому що немає нічого на світі кращого, ніж бачити своїх дітей хорошими людьми.

Г. РАКУЛ.
Газета «Правда України»
за 2 жовтня 1979 року.

Учора на Кіровоградщині почався тиждень фізичної культури і спорту, присвячений 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників.

ТИСЯЧНИМИ ЗАГОНАМИ

З метою дальшого розвитку масового фізкультурного руху, підвищення майстерності спортсменів, пропаганди фізичної культури і спорту, присвячений 35-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників.

У колективах фізкультурних, на спортивних базах відбудуться показові виступи провідних спортсменів, зустрічі молоді з переможцями обласних і республіканських змагань, ветеранами спорту. Триватимуть масові легкоатлетичні кроси, змагання на призы героїв-земляків, естафети, поєдинки з військово-прикладних видів спорту, багатоборства ГПО.

У палацах культури, сільських і робітничих клубах, на стадіонах діятимуть фотовиставки, які відображають розвиток фізичної культури і спорту на Кіровоградщині; демонструватимуться документальні фільми про спорт.

Юнаки та дівчата! Вас чекають стадіони, спортивні зали, спортивні комплекси. Спробуйте свої сили.

ЗАРУБІЖНИЙ ВІСНИК

СВАЗАРМ ДІЄ

7335 дитячих секцій Спілки сприяння армії (СВАЗАРМ) у Чехословаччині відвідують 124 тисячі дітей віком до 15 років. У рамках Міжнародного року дитини спілка проводить велику роботу серед дітей, розвиває у них інтерес до мото- і автоспорту, підводного і веслового, стрільського спорту, парашутизму, а також до електроакустики, підземелі, кінології і т. ін.

Нову форму роботи дитини почали у СВАЗАРМі застосовувати у новому навчальному році. Безпосередньо в першій організації спілки створюються піонерські загони. На сьогодні таких загонів 30.

(ТАРС).

Прага.

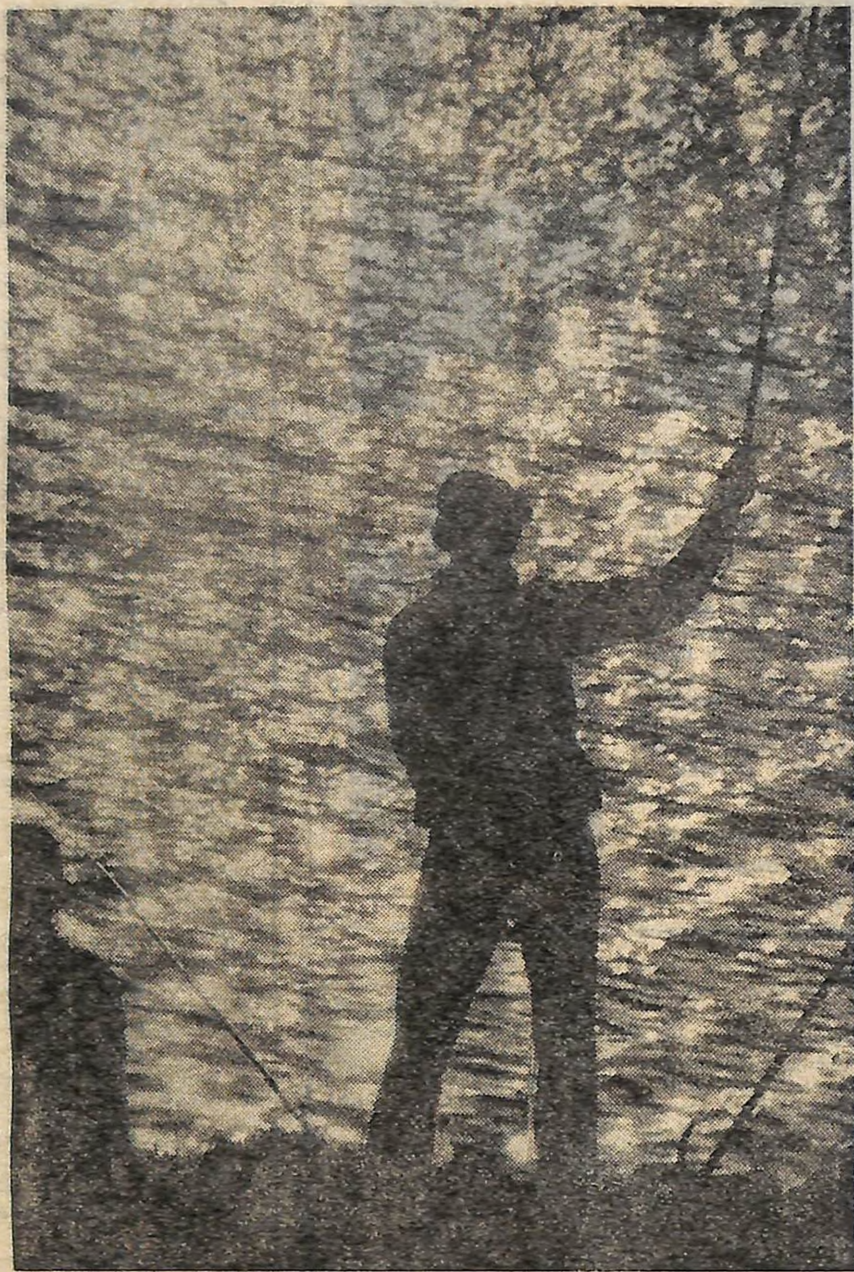
БІГОМ... НА МОНБЛАН

Двом спортсменам оперативно вдалося збігти на північ до вершини Західної Європи Монблан швидше, ніж за добу. 28-річний французький голдинікар Жак Берлі та 31-річний учитель математики із Швейцарії Крістіан Руссель подолали дистанцію у 160 кілометрів, з яких 6 кілометрів пішли круто в гору, за 21 годину 48 хвилин. Попереднє «спігове досягнення» дорівнювало 25 годинам 50 хвилинам.

За час сходження бігуни лише один раз зупинилися для відпочинку і прийняття їжі на півдорозі, продовжуючи свій «біг на гору» і вночі.

(ТАРС).

Париж.

НА ОСІННІЙ РИВАЛЦІ.

Фото В. ГРИБА.

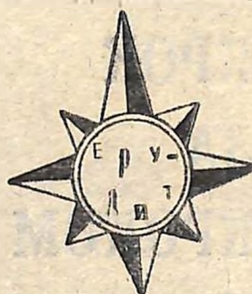
ОЛІМПІЙСЬКИЙ ДЕБЮТ «ЛЬОНОЦВІТУ»

ЖИТОМИР, 8 жовтня. [Кор. РАТАУ А. ЯНУШЕВ-СЬКИЙ]. До програми культурного обслуговування учасників і гостей Олімпіади-80 включено виступ Народного ансамблю пісні і танцю «Льоноцвіт» місцевого льонокомбінату. Самодіяльні артисти виконують вокально-хореографічні композиції «Леніну славу співасмо», «Слава робочим рукам», «Калина», купальські хороводи, народні пісні.

Ось вже більш як п'ять років ансамбль, заснований випускником Львівської консерваторії Миром Грицевичем, славить красу рідного краю, пропагує його чарівні пісні. Велику роль у становленні цього самобутнього колективу відіграла тісна творча дружба з Українським державним народним хором імені Г. Верьовки, поліським ансамблем пісні і танцю «Льон». Ансамбль, репертуар якого будується на фольклорному матеріалі українського Полісся, є лауреат Всесоюзного фестивалю художньої творчості трудящих, республіканського фестивалю «Молоді голоси», телеконкурсу «Сонячні кларнети».

«Чому «Молодий комунар» не друкує кросвордів? Розв'язувати їх любимо, мабуть, кожен з (П. Верон. Олександрівський район). «Непогано було б організувати на сторінках газети конкурс любителів розв'язувати кросворди». (О. Скорик. Світловодський район).

УВАГА!

КОНКУРС «ЕРУДИТ»

ЦЕ — ЛИШЕ два уривки з листів наших читачів, які останнім часом усе частіше порушують питання про кросворди на шпальтах «Молодого комунара». Тому ми не ставили питання на голосування, і самі будучи рівними прихильниками «чудової гм-настики для мозку» — кросворда.

А ВІДПАН. ЗАПРОШУЄМО ВСІХ БАЖАЮЧИХ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ «МКО» — «ЕРУДИТ».

Конкурс складатиметься з 10 турів і завершиться у березні наступного року.

Пропонується такі умови конкурсу. За кожну правильну відповідь у кросворді нараховується одне очко (сказано, за розв'язання кросворда, що друкується сьогодні, максимум 44). Для кожного учасника сумуватимуться очни всіх 10-ти турів. Проте найбільша сума за розв'язання кросвордів не назве переможця. Бо у кожного учасника «Ерудита» є можливість одержати ще «пільгові» очки — за складання власних кросвордів. Їх ми

авторам буде нараховуватися по 25 «пільгових» очок за кожен кросворд, опублікований у «Молодому комунарі».

Отже, держайте, ерудити! Чекаємо ваших перших відповідей до 20 жовтня (за поштовим штемпелем).

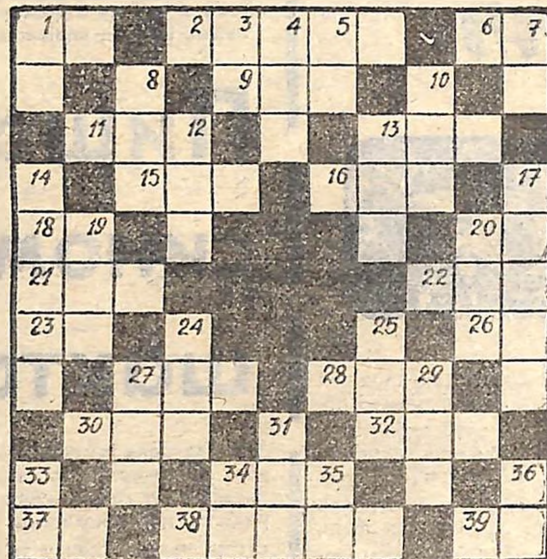
Надсилайте їх з позначкою на конверті: «Ерудит». Не забудьте також вказати свою адресу, ім'я, прізвище, рід занять.

А один з найкращих кросвордів, які ви складете самі, буде опубліковано у наступному турі конкурсу. (Пам'ятайте: його автору чекатимуть одразу 25 очок!).

Ще одне. Разом з малюнком (можна олівцем чи нульовою ручкою) і записанням вашого кросворда надсилайте відповіді на нього і вказуйте джерела, звідки вони взяті. Непов'язані кросворди готуватися до друку не будуть.

І останнє. Переможця конкурсу «Ерудит» чекатимуть спеціальний приз «Молодого комунара» — безцінна безплатна путівка на міжнародного молодіжного тебурі.

Отже, держайте!

КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ

1. Видатний своєю майстерністю льотчик-винишувач, майстер повітряного бою. 2. Дангун. 3. Річ, мійний рух з певною постановкою ніг у танці. 4. Польська оспа та кони. 5. Галицький муніципалітет у районі Краї (наприкінці, у США, Франції, Англії). 6. Оливна тварина, річка тисної діли на 1 см. 7. Невелике гребне, парусне або моторне судно. 8. Титул військових і громадських чиновників у старій Турції. 9. Кормова частина верзної палуби судна. 10. Бог сонця у древньоєгипетській міфології. 11. Марганець, мінерал чорнобурого кольору. 12. Чисельність. 13. Перша літера у старому російському алфавіті. 14. Музична нота. 15. Невелике парусне судно з двома щоглами, розпоєджене у вибоєвельському флоті. 16. Невеликий ресторан. 17. Плот у заводі, який для призначення спортивних суден. 18. Узагальнений образ у літературі, мистецтві, який відіграє роль героя. 19. Грошова одиниця Румунії. 20. Музична нота. 21. Горілка в Англії та США з якимсь солоду. 22. Китайська міра довжини.

23. Рід підводних або тропічних виступаючих над рівнем моря скель. 24. Японська міра довжини. 25. Вирішальне положення у шахматній грі. 26. Повар на судні. 27. Поперечний рід протиступаючих кілець парусу, зав'язаний, за допомогою яких можна зменшити площу паруса. 28. Головна шпиль у формі усиченого колуса, ліг правило, червоного кольору, донадавши широкого розповсюдження у краях з арабським населенням. 29. Корона і шпилька. 30. Китайська міра довжини. 31. Тібетський бик. 32. Назва математичного числа, яке виражає відношення довжини кола до довжини його діаметра.

Склав В. ТАРАСЮК.

ПО ВЕРТИКАЛІ

1. Дриворосильна дрібна рослина і одиниця ваги. 3. Одиниця опору тіла елек-

В. о. редактора В. СТУПАК.

но... І далеченько все-таки...

— Ой, не виправдовуйся, Миколко: бачу, що засумував за домівкою...

І тітка Ганна, як і колись, піднесла мені свіжого пиріжка з яблуками. Потому, вибравши три найкращі жоржини в своєму квітнику, зрізала їх.

— Бізми, Миколко, — сказала тітка Ганна. — Ці жоржини найдорожчі: в їхніх пелюстках — струмочки життєдайної роси... Дядько Іван, мій чоловік (ти його не пам'ятаєш), перед від'їздом на фронт перекопав ці грядки й сказав: «Посади жоржини. Я хочу, щоб ти зустріла мене з жоржинами: в їхніх пелюстках — найбільше життєдайної роси...»

...У свіжій продукції свого вікна я й досі бачу подвір'я сусідки тітки Ганни — її квітник, піч, яблуковий сад — усе, що залишило, ідучи на фронт, незнайомий мені дядько Іван.

В. ГРАД.

м. Кіровоград.

АРХЕОЛОГІЯ

НА РУБЕЖІ БРОНЗИ І ЗАЛІЗА

Одною з найцікавіших знахідок нинішнього археологічного сезону в Північно-Західному Причорномор'ї спеціалісти вважають бронзову і залізну зброю, виявлену в курганах кіммерійців — попередників скіфів. Біля села Кочкувате Татарбунарського району Одеської області досліджено найдавніше

поховання кіммерійських воїнів, яке належить до XI—X століть до нашої ери.

— Матеріали розкопок переконливо свідчать про те, що саме на цей час припадає перехідний період кіммерійців від пізнього бронзового віку до раннього залізного, — говорить керівник експеди-

ції Одеського відділення Інституту археології АН УРСР, кандидат історичних наук Л. В. Субботін. — Характерна деталь: поруч з бронзовим і залізним кинджалами знайдено біметалевий, у якого лезо з бронзи, а рукоятка — залізна. Залізо ціннілося в той період вище бронзи, з нього робили прикраси.

Ю. МИХАЛЮК, кор. РАТАУ.

СУСІДКА тітка Ганна починає поратися на подвір'ї з досвітку, коли сонце ще спить, а село кохасте в росіянисто-молочній пелені ранішнього літа. І хоч газова плита і балон з написом «Пропан» уже давно відігнали від тітки Ганни недовір, вона все так само, що сонною ступивши на ганок, повертає до величезної печі. І тоді з її двору пліве цвітінням дим — ген-ген аж туди, до сільської річечки, де невгамовне хлоп'яцтво в картах затамувало подих над вудками.

Хлопці знають: тітка Ганна пече пиріжки з яблуками. Смічні і солодкі. І тоді вони мчать щодуку загородними стежками, розбудивши на щоглах сонеся дрімліве гайвороння. А прибіжить захекані — й повсідаються довгим рядочком уздовж величезного квітника на подвір'ї тітки Ганни.

Тітка Ганна усміхається довірливо й несе кожному по пиріжку. Потому, за звичаєм, наріже пишних

жоржин. Таких пишних і гарних, немов чаровинне видиво, — і кожному хлопці піднесе:

— У пелюстках жоржин — струмочки життєдайної роси... Нехай вам

Учора, коли село вже давно спочило, у світлі місячного серпанку, і тільки небо далеко десь поромовлялось із висипаними зорями, я приїхав у відпустку до рідної домівки.

КВІТНИК ТІТКИ ГАННИ

ЕПЮД

досвітки приносять жагу життя.

...Чуття полонить невідомий щем. Пам'ятаю, коли й сам поспішав городати до тітки Ганни, розбуджений над річечкою цвітінням диму. Відважно ступав росіяни стежками і гордий, благословенний на радісні досвітки, ковзав босоніж до батькового двору. Лимонні й вишневі жоржини тітки Ганни я опускав у холодну воду й ставив їх коло свого сонного ліжка...

А вже зранку, у споміні про літа колишні, встав і вийшов до квітника тітки Ганни.

— Доброго ранку вам, — привітався, уздрівши господарку, як завжди, біля старої печі.

— Здрастуй, Миколко, — сказала тітка Ганна. — Приїхав, значить?

— Та ось — приїхав. — Давненько щось не бачили тебе. Мо, робота така, що й за нікольством додому не звернеш?

— Та вже така, тітко Ган-

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины. На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaborаторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.